

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XXI. Quod in Deo super omnia bona, & dona requiescendum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

5. Sed vincit (proh dolor) delatio prava mentem mundo deditam, & esse sub sensibus delicias reputat: quia Dei suavitatem, & internam virtutis amœnitatem nec vidit, nec gustavit.

Qui autem mundum perfecte contemnunt, & Deo vivere sub sancta disciplina student, isti Divinam dulcedinem, veris abrenunciatoribus promissam non ignorant: & quam graviter mundus errat, & varie fallitur, clarius vident.

CAPUT XXI.

Quod in Deo super omnia bona, & dona requiescendum est.

1. **S**uper omnia, & in omnibus, requiesces anima mea in Domino semper, quia ipse est Sanctorum æterna requies.

Da mihi, dulcissime, & amantissime Jesu, in te super omnem creaturam requiescere; super omnem salutem & pulchritudinem; super om-

nem

nem gloriam, & honorem; super omnem potentiam, & dignitatem; super omnem scientiam, & subtilitatem; super omnes divitias, & artes; super omnem lætitiã, & exultationem, super omnem famam, & laudem; super omnem suavitatẽ, & consolationem; super omnem spem, & promissionem; super omne meritum, & desiderium; super omnia dona, & munera, quæ potes dare, & infundere; super omne gaudium, & jubilationem, quam potest mens capere, & sentire. Denique super omnes Angelos, & Archangelos, & super omnem exercitum cœli: super omnia visibilia, & invisibilia, & super omne, quod tu Deus meus non es.

2. Quia tu Domine Deus meus, super omnia optimus es: tu solus potentissimus: tu solus sufficientissimus, & plenissimus: tu solus suavissimus, & solatiofissimus: tu solus pulcherimus, & amantissimus: tu solus

nobilissimus, & gloriosissimus super omnia: in quo cuncta bona simul, & perfecte sunt, & semper fuerunt, & erunt.

Atque ideo minus est, & insufficientis, quidquid præter te ipsum mihi donas, aut de te ipso revelas, vel promittis, te non viso, nec plene adepto:

Quoniam quidem non potest cor meum veraciter requiescere, neque totaliter contentari, nisi in te requiescat, & omnia dona, omnemque creaturam transcendat.

3. O mi dilectissime sponse Jesu Christe, amator purissime, dominator universæ creaturæ: quis mihi det pennas veræ libertatis ad volandum, & pausandum in te?

O quando ad plenum dabitur mihi vacare, & videre, quam suavis es Domine Deus meus?

Quando ad plenum me recolligam in te, ut præ amore tuo non sentiam me? sed te solum supra omnem

sen-

sensum, & modum, in modo non omnibus noto?

Nunc autem frequenter gemo, & infelicitatem meam cum dolore porto.

Quia multa mala in hac valle miseriarum occurrunt, quæ me sæpius conturbant, contristant, & obnubilant: sæpius impediunt, & distrahunt, alliciunt, & implicant, ne liberum habeam accessum ad te, ne jucundis fruam amplexibus præsto semper beatis spiritibus.

Moveat te suspirium meum, & desolatio multiplex in terra.

4. O Jesu splendor æternæ gloriæ, solamen peregrinantis animæ? apud te est os meum sine voce, & silentium meum loquitur tibi.

Usquequo tardat venire Dominus meus?

Veniat ad me pauperulum suum, & lætum faciat. Mittat manum suam, & miserum eripiat de omni angustia.

Ve-

Veni, veni: quia sine te nulla erit læta dies, aut hora, quia tu lætitia mea: & sine te vacua est mensa mea.

Miser sum, & quodammodo incarceratus, & compedibus gravatus: donec luce præsentia tua mereficias, ac libertati dones, vultumque amicabilem demonstres.

5. Quærant alii pro te aliud, quodcumque libuerit: mihi aliud interim nil placet, nec placebit, nisi tu Deus meus, spes mea, salus æterna.

Non reticebo, nec deprecari cessabo: donec gratia tua revertatur, mihi que intus loquaris.

Ecce adsum. Ecce ego ad te, quia invocasti me. Lachrymæ tuæ, & desiderium animæ tuæ, humiliatio tua, & contritio cordis inclinauerunt me, & adduxerunt ad te.

6. Et dixi, Domine, vocavi te, & desideravi te frui, paratus omnia respuere propter te.

Tu enim prior excitasti me, ut quærerem te.

Sis
fecisti
tuo,
ricord

Qui
tuus
ante t
quitat

Non
mirab
Sur

cia ve
unive

Lau
Sapier
os m
creata

De

1. A
me at
Da

Sis

Sis ergo benedictus Domine, qui fecisti hanc bonitatem cum seruo tuo, secundum multitudinem misericordiae tuae.

Quid habet ultra dicere servus tuus eoram te, nisi ut humiliet se ante te, memor semper propriae iniquitatis, & vilitatis?

Non enim est similis tui in cunctis mirabilibus caeli & terrae.

Sunt opera tua bona valde, iudicia vera, & prudentia tua reguntur universa.

Laus ergo tibi, & gloria, Patris Sapiaentia: te laudet, & benedicat os meum, anima mea, & cuncta creata simul.

CAPUT XXII.

De recordatione multiplicium beneficiorum Dei.

I. **A**peri Domine cor meum in lege tua, & in praecipis tuis doce me ambulare.

Da mihi intelligere voluntatem tuam: